

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. maijā iesniedza *Employment Tribunals, Birmingham* (Apvienotā Karaliste) – *Kathleen Greenfield/The Care Bureau Ltd*

(Lieta C-219/14)

(2014/C 223/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Employment Tribunals, Birmingham

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Kathleen Greenfield*

Atbildētāja: *The Care Bureau Ltd*

Prejudiciālie jautājumi

- (i) Vai “*pro rata temporis* princips”, kā tas izklāstīts Pamatnolīguma 4. klauzulas 2. punktā, ir jāinterpretē kā tāds, saskaņā ar kuru valsts tiesību normas (tādai kā Darba laika noteikumu 13., 13.A un 14. noteikums) ietekmei jābūt tādai, ka apstākļos, kad tiek palielināts darba ņēmēja darba laiks, jau uzkrātā atvaļinājuma apmērs ir jāmaina proporcionāli jaunajam darba laikam, kā rezultātā darba ņēmējam, kurš palielina savu darba laiku, ir tiesības uz uzkrātā atvaļinājuma pārrēķināšanu atbilstoši palielinātajam darba laikam?
- (ii) Vai Pamatnolīguma 4. klauzulas 2. punkts vai Darba laika direktīvas ⁽¹⁾ 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek aizliegts ar valsts tiesību normām (tādām kā Darba laika noteikumu 13., 13.A un 14. noteikumi) paredzēt, ka apstākļos, kad tiek palielināts darba ņēmēja darba laiks, jau uzkrātais atvaļinājums ir jāmaina proporcionāli jaunajam darba laikam, kā rezultātā darba ņēmējam, kurš palielina savu darba laiku, ir tiesības uz uzkrātā atvaļinājuma pārrēķināšanu atbilstoši palielinātajam darba laikam?
- (iii) Ja atbilde uz (i) un/vai (ii) jautājumu ir apstiprinoša, vai pārrēķini ir piemērojami tikai tai atvaļinājuma aprēķina gada daļai, kuras laikā darba ņēmējs strādāja palielināto darba laiku, vai kādam citam laika posmam?
- (iv) Vai, aprēķinot darba ņēmēja izmantoto atvaļinājumu, Pamatnolīguma 4. klauzulas 2. punkts vai Darba laika direktīvas 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar tiem valsts tiesību normu (tādu kā Darba laika noteikumu 13., 13.A un 14. noteikumi) iedarbībai ir jābūt tādai, ka ar tām tiek paredzēta atšķirīga pieeja, aprēķinot darba ņēmēja pabalstu tiesību uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu gadījumā, pārtraucot darba attiecības, un aprēķinot darba ņēmēja atlikušās tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, ja viņš turpina darba attiecības?
- (v) ja atbilde uz (iv) jautājumu ir apstiprinoša, ar ko atšķiras piemērojamās pieejas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. maijā iesniedza *Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria* (Spānija) – *Tecom Mican S.L./Man Diesel & Turbo SE*

(Lieta C-223/14)

(2014/C 223/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Tecom Mican S.L.*

Atbildētājs: *Man Diesel & Turbo SE*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai dokumentu, kas ir tikai un vienīgi privāts, var uzskatīt par “ārpustiesas dokumentu” Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulas Nr. 1393/2007 ⁽¹⁾ 16. panta izpratnē, lai gan to nav sagatavojusi tiesu sistēmai piederoša valsts iestāde vai ierēdnis?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā – vai par ārpustiesas dokumentu var uzskatīt ikvienu privātu dokumentu vai arī tam ir jāatbilst kādām konkrētām prasībām?
- 3) Gadījumā, ja privātais dokuments atbilstu šādām prasībām, – vai Savienības pilsonis var pieprasīt tā izsniegšanu saskaņā ar šī brīža Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulas Nr. 1393/2007 16. pantā paredzēto procedūru, ja tas izsniegšanu jau ir veicis, izmantojot citu tiesu sistēmai piederošu valsts iestādi, piemēram, notāru?
- 4) Visbeidzot, vai Regulas Nr. 1393/2007 16. panta mērķiem ir jāņem vērā, ka minētā sadarbība ir starpvalstu mērogā un tā ir vajadzīga iekšējā tirgus pareizai darbībai? Kādos gadījumos ir jāuzskata, ka sadarbība ir “starpvalstu mērogā un tā ir vajadzīga iekšējā tirgus pareizai darbībai”?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regula (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (“dokumentu izsniegšana”), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV L 324, 79. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. maijā iesniedza *Tribunal d’instance de Dieppe* (Francija) – *Facet SA/Jean Henri*

(Lieta C-225/14)

(2014/C 223/13)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d’instance de Dieppe

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Facet SA*

Atbildētājs: *Jean Henri*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvas 2008/48/EK ⁽¹⁾ par patēriņa kredītīgumiem 22. pants, ko interpretē, ņemot vērā Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvu 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽²⁾, aizliedz tādu standarta klauzulu ietveršanu kredītīgumos un to piemērošanu, ar kurām patērētājs atzīst aizdevēja pienākumu izpildi?
- 2) Vai Kopienas tiesību vispārējais efektivitātes princips un Direktīvas 2008/48/EK 22. pants, ko interpretē, ņemot vērā Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvu 93/13/EEK, nepieļauj to, ka aizdevējs var pierādīt savu pienākumu izpildi pirms līguma noslēgšanas un savu līgumsaistību izpildi tikai ar kredītīgumos ietvertām standarta klauzulām, ar kurām patērētājs atzīst aizdevēja pienākumu izpildi, neuzrādot paša aizdevēja sagatavotus un aizņēmējam izsniegtus dokumentus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīva 2008/48/EK par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 66. lpp.).

⁽²⁾ OV L 95, 29. lpp.